

O mie de ani

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

Bărbatul este așezat unde se termină pământul, femeia unde începe cerul.

Victor Hugo

- O mie de ani de iubire-ntre noi...
Să fie cei biblici, când lumea la doi
Se-mparte perfect? Dar mă pot înșela.
O mie de ani eu am fost umbra ta.

De nu m-ai văzut și-ai trecut peste timp
Cu pașii absenți printr-un alt anotimp,
Te-absolv de păcat, nu-i lumină-ndeajuns,
De-o mie de ani eu mai caut răspuns

Prin bezna în care odată m-a-nchis
Destinul absurd. Ți-am fost flacăra-n vis
Păzită-n altar de bătrâni capelani
Te caut de-atunci, de o mie de ani.

- O mie de ani mi se pare puțin
Să-ți beau din petale nectarul divin,
Pereche să-mi fii, nu o umbră sub pas,
O lacrimă caldă prelinsă pe ceas,

O candelă-n noapte, aprinsă mereu
Și rima pereche a versului meu.
Te-aștept peste veacuri la margini de drum,
De-o mie de ani te aștept, dar acum

Te simt mai aproape în suflet arzând,
Pășesc printre umbre cu tine în gând,
O mie de ani mi-a luat să-nțeleg -
Suntem jumătăți din același întreg.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș